

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 18 listopada 2024 r.

Pozycja 250

POSTANOWIENIE

z dnia 23 lipca 2024 r.

Sygn. akt Ts 255/21

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Rafał Wojciechowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej J.S. o zbadanie zgodności:

art. 417 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 534) z art. 31 ust. 1-3, art. 41 ust. 1, art. 2 i art. 42 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

umorzyć postępowanie.

UZASADNIENIE

W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 6 października 2021 r. J. S. (dalej: skarżący) wystąpił z żądaniem przytoczonym w komparycji niniejszego postanowienia.

Sąd Okręgowy w K. XXI Wydział Karny postanowieniem z 3 sierpnia 2020 r. (sygn. akt [...]) nie uwzględnił wniosku skarżącego oraz nie zaliczył na poczet kary 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności – orzeczonej wobec niego wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z 12 grudnia 2016 r. (sygn. akt [...]), częściowo zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w K. z 21 lutego 2018 r. (sygn. akt [...]) – okresu tymczasowego aresztowania od 2 października 2008 r. do 23 września 2009 r.

Powyższe orzeczenie zostało utrzymane w mocy przez Sąd Apelacyjny w K. II Wydział Karny postanowieniem z 22 września 2020 r. (sygn. akt [...]) i wskazane zostało przez skarżącego jako ostateczne rozstrzygnięcie w rozumieniu art. 77 ust. 1 Konstytucji.

Zarządzeniem Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z 28 października 2021 r. (doręczonym 10 listopada 2021 r.) skarżącego wezwano do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej przez: 1) podanie i udokumentowanie dat (wraz z czterema kopiami): a) doręczenia skarżącemu orzeczenia wskazanego w skardze konstytucyjnej jako ostateczne (doręczenie np. poświadczonej za zgodność z oryginałem koperty wraz z monitoringiem przesyłki Poczty Polskiej, w której doręczone zostało to orzeczenie lub poświadczonej za zgodność z oryginałem kopii zwrotnego potwierdzenia odbioru tej przesyłki), b) złożenia przez skarżącego wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu do wniesienia skargi konstytucyjnej; 2) poinformowanie, czy od wskazanego w skardze konstytucyjnej ostatecznego orzeczenia

został wniesiony nadzwyczajny środek zaskarżenia (wraz z czterema kopiami); 3) doręczenie odpisów lub kopii poświadczonych za zgodność z oryginałem: a) postanowienia referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym w K. z 27 kwietnia 2021 r. (sygn. akt [...]), b) zarządzenia o wyznaczeniu pełnomocnika z urzędu wydanego przez Okręgową Radę Adwokacką w K. z 30 czerwca 2021 r. (znak [...]), c) e-maila z 6 lipca 2021 r. przesłanego przez Okręgową Radę Adwokacką w K. z zawiadomieniem o wyznaczeniu pełnomocnikiem z urzędu; 4) doręczenie czterech odpisów skargi konstytucyjnej wraz z załącznikami. W piśmie z 17 listopada 2021 r. (data nadania) skarżący usunął wskazane braki formalne.

Postanowieniem referendarza sądowego w Sądzie Rejonowym K. w K. z 5 sierpnia 2022 r. (sygn. akt [...]) – na podstawie wniosku adwokat I.Z. z 24 stycznia 2022 r. – zwolniono ją z pełnienia funkcji pełnomocnika z urzędu w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym.

W piśmie z 19 maja 2023 r. stanowiącym wykonanie zarządzenia sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 18 maja 2023 r. (doręczonym 25 maja 2023 r.) zwrócono się do skarżącego o przesłanie aktualnego pełnomocnictwa albo rozstrzygnięcia właściwego organu wyznaczającego pełnomocnika z urzędu do reprezentowania skarżącego w niniejszym postępowaniu. Skarżący w żaden sposób nie ustosunkował się do powyższego wezwania.

Zarządzeniem z 5 grudnia 2023 r. (doręczonym 13 grudnia 2023 r.) wezwano skarżącego – pod rygorem umorzenia postępowania – do doręczenia: 1) aktualnego pełnomocnictwa, udzielonego adwokatowi albo radcy prawnemu do reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym albo 2) postanowienia właściwego sądu rejonowego o ustanowieniu dla skarżącego pełnomocnika z urzędu do reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym oraz rozstrzygnięcia właściwego organu samorządu zawodowego adwokatów albo radców prawnych wyznaczającego pełnomocnika z urzędu, albo 3) informacji o złożeniu przez skarżącego wniosku do właściwego sądu rejonowego w przedmiocie ustanowienia dla niego pełnomocnika z urzędu do reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym wraz z kopią potwierdzenia złożenia tego wniosku. Skarżący także i na to wezwanie nie udzielił odpowiedzi.

W ocenie skarżącego „art. 417 Kodeksu postępowania karnego (...) narusza zasadę ochrony wolności człowieka, zasadę proporcjonalności, zasadę dobrej legislacji, oraz zasadę demokratycznego państwa prawa” (s. 1 skargi).

Trybunał Konstytucyjny zważył co następuje:

1. Skarga konstytucyjna jest sformalizowanym środkiem ochrony konstytucyjnych wolności i praw. Jej merytoryczne rozpoznanie jest uzależnione od spełnienia licznych przesłanek wynikających z art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowanych w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p.TK). Weryfikacja tych przesłanek następuje na etapie wstępnego rozpoznania na posiedzeniu niejawnym (art. 61 ust. 1 u.o.t.p.TK).

Stosownie zaś do art. 44 ust. 1 u.o.t.p.TK w sprawach inicjowanych skargą konstytucyjną przysługuje tzw. przymus adwokacko-radcowski, chyba że skarżący jest sędzią, prokuratorem, adwokatem, radcą prawnym, notariuszem, profesorem lub doktorem habilitowanym nauk prawnych.

2. W niniejszej sprawie skarżący wniósł wprawdzie skargę konstytucyjną za pośrednictwem adwokata z urzędu, niemniej jednak ten w toku postępowania został zwolniony z funkcji pełnomocnika. W związku z powyższym, zarządzeniem sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 5 grudnia 2023 r. wezwano skarżącego – w terminie 7 dni od dnia doręczenia – do przedłożenia aktualnego pełnomocnictwa, udzielonego adwokatowi albo

radcy prawnemu do reprezentowania skarżącego w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym albo postanowienia właściwego sądu rejonowego o ustanowieniu dla skarżącego pełnomocnika z urzędu do reprezentowania go w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym oraz rozstrzygnięcia właściwego organu samorządu zawodowego adwokatów albo radców prawnych wyznaczającego pełnomocnika z urzędu. W zarządzeniu tym zastrzeżono, że niewykonanie wezwania w powyżej określonym terminie spowoduje wydanie postanowienia o umorzeniu niniejszego postępowania na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK.

Jak wynika z akt sprawy, zarządzenie to zostało doręczone skarżącemu 13 grudnia 2023 r. i do dnia wydania niniejszego postanowienia do Trybunału nie wpłynęło żadne pismo (ani od skarżącego, ani tym bardziej od ewentualnego nowego pełnomocnika) informujące, czy skarżący ustanowił nowego pełnomocnika, czy też zwrócił się o wyznaczenie mu nowego pełnomocnika z urzędu. Nie wykazał także, iż jest jedną z osób uprawnionych do osobistego działania w sprawie zainicjowanej wniesioną skargą.

3. Z powyższych względów Trybunał Konstytucyjny z powodu niespełnienia przez skarżącego wymogu z art. 44 ust. 1 *in medio* u.o.t.p.TK na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p.TK postanowił jak w sentencji.

Na niniejsze postanowienie nie przysługuje zażalenie.